

sen som de  $\frac{7}{25}$  i sine Virkninger vil være ret betydningsløst. Jeg er i det hele taget i nogen Grad forbavset over den Stilling, som Venstre her i Tinget har indtaget til dette Lovforslag, idet dette jo har faaet sin nuværende Form særlig ifølge Ønsker fra Venstre i Folketinget, saa jeg kan ikke se, hvorfor Venstre nærer saa store Betæneligheder, som dets Ordfører har gjort gældende.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale Lovforslaget med de af Landbrugsministeren stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

**Harald Jensen:** Jeg kunde egentlig henholde mig til de Bemærkninger, som faldt fra det ærede Medlem (Jeppesen), der nu satte sig, og vor Stilling er jo for Resten ogsaa klar nok ifølge vor Udtalelse i Betænkningen, at vi henstiller, at Lovforslaget beholder den Skikkelse, det har faaet i Folketinget, dog at det ændres i Overensstemmelse med de af Landbrugsministeren her i Tinget stillede Ændringsforslag. Det former sig jo saaledes, at dette vel neppe gennemføres her; saa skulde det store Flertal, som det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Godskesen) flere Gange hentydede til, omvende sig i en sen Time, og det tror jeg nu ikke sker. Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds udtalte som en Trøst til Ministeriet, at der blev jo dog Titelen tilbage. Det ærede Medlem tager jo delvis fejl, for Titelen er ogsaa forandret, siden Ministeriet fremsatte Lovforslaget, saa heller ikke den er tilbage. Lovforslaget, som det nu foreligger, er et ganske nyt Forslag. Der er ikke noget, i hvert Fald ikke meget, ja, ingenting — deri kan jeg godt slutte mig til det ærede 8de Medlem for 2den Kreds — tilbage af det oprindelige Lovforslag. Det er et nyt Lovforslag, der kommer ned til Folketinget igen, og Folketinget vil vist blive noget forbavset ved at se, hvorledes Lovforslaget er blevet behandlet.

Det, der interesserer mest ved denne Sag, er, som ogsaa det ærede sidste Medlem, der havde Ordet, berørte, Venstres Stilling. Jeg kunde næsten føle en Trang til at udtale min Lykønskning til Venstrepartiet og min Beundring over den Taktik, det har ført i denne Sag. Det har vundet Sejren nede i Folketinget; der lykkedes det at faa gjort Ministeriets Forslag betydeligt ringere. Og det har ogsaa sejret heroppe; ganske vist er Partiet i Folketinget

slaaet ned derved, idet det nærmest var Venstrepartiet, der gav Lovforslaget den Skikkelse, som det havde, da det kom herop. Nu staar Venstre heroppe som en Del af det store Flertal, der tales om, og overvinder Folketinget, og overvinder navnlig sine Meningsfæller i det andet Ting. Sejren er saa fuldstændig, som vel tænkes kan. Det er en Taktik, som jeg egentlig ikke har set ret mange Gange. Jeg mindes ikke at have set en Taktik blive gennemført paa den Maade, som Venstre har handlet paa i denne Sag, hvor Venstre i det ene Ting slaar Venstres Initiativ i det andet Ting ned saa fuldstændigt, som det her er sket.

— Og saa vækker ogsaa den taktiske Stilling, Venstrepartiet indtager heroppe, min Beundring. Naar man læser Betænkningen igennem, først læser Højres Udtalelser, altsaa det førende Mindretals Udtalelser, og saa Venstres Udtalelser, det Venstre, som nu er Højre følgagtigt, finder man, at disse to Dele af Betænkningen er, som Gasen sagde, eins Bier. Det er det samme, blot kogt paa en lidt anden Maade; Vendingerne er nogle andre, Ordene nogle andre, men Meningen er ganske den samme. Og ser man saa paa Slutningen, hvorledes det skal ende, ja, saa er der forbeholdt dette Ting en større Overraskelse, for det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) sagde ikke, hvorledes hans Parti vil stille sig til §§ 1 og 2; det kan ikke anbefale dem, men om det vil undlade at stemme eller vil stemme imod disse Paragraffer, som netop dets Partifæller i det andet Ting har sat ind i deres nuværende Form, faar man ikke noget at vide om; det er forbeholdt som en Overraskelse. Jeg forstaar ikke den Taktik; den plejer vi ikke at bruge indenfor vore Rammer; men det maa jo det ærede Parti om. Jeg synes kun, jeg vilde gøre opmærksom paa det og berøre den Sag lidt, fordi den er af en saa ejendommelig Art, at den vel kunde trænge til et Par Ord; men ellers skal jeg ikke udtale mig derom. Jeg kan som sagt henholde mig til, hvad der er blevet udtalt af det ærede Medlem, der sidst havde Ordet angaaende Lovforslaget, og saa faar vi se, hvorledes denne ganske ejendommelige Kamp udvikler sig. Den føres jo efter alle Krigskunstens Regler. I Fronten har vi Højre, og i den Række Løbegrave, som er bag ved Fronten, sidder Venstre. Hvorvidt nu Venstre paa den Tid, da Afstemningen skal foregaa, rykker frem og hjælper dem, der staar i Fronten, eller bliver siddende bagved i Løbegravene og lader